यदाश्रौषं घोषयात्रागतानां बन्धं गन्धर्व्वैर्म्मोक्षणं चार्जुनेन । खेषां सुतानां कर्णबुद्धौरतानां तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।१६५
यदाश्रौषं यक्षरूपेण धर्म्मं समागतं धर्म्मराजेन सूत । प्रश्नान् कांश्चिद्विब्रुवाणञ्च सम्यक् तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं न विदुर्मामकास्तान् प्रच्छन्नरूपान्वसतः पाण्डवेयान् । विराटराष्ट्रे सह कृष्णया तांस्तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं मामकानां वरिष्ठान् धनञ्जयेनैकरथेन भग्नान् । विराटराष्ट्रे वसतां महात्मनां तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं सत्कृतां मत्स्यराज्ञा सुतां दत्तामुत्तरामर्जुनाय । ताञ्चार्जुनः प्रत्यगृह्णात्सुतार्थे तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं निर्जितस्याधनस्य प्रव्राजितस्य स्वजनात्प्रच्युतस्य । अक्षौहिणीः सप्त युधिष्ठिरस्य तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।१७०
यदाश्रौषं माधवं वासुदेवं सर्व्वात्मना पाण्डवार्थे निविष्टं । यस्येमां गां विक्रममेकमाहुस्तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं नरनारायणौ तौ कृष्णार्जुनौ वदतो नारदस्य । अहं द्रष्टा ब्रह्मलोके च सम्यक् तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं लोकहिताय कृष्णं शमार्थिनमुपयातं कुरूणां । शमं कुर्वाणमकृतार्थञ्च यातं तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं कर्णदुर्योधनाभ्यां बुद्धिं कृतां निग्रहे केशवस्य । तं चात्मानं बहुधा दर्शयानं तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं वासुदेवे प्रयाते रथस्थैकामग्रतस्तिष्ठमानां । आर्त्तां पृथां सान्त्वितां केशवेन तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।१७५
यदाश्रौषं मन्त्रिणं वासुदेवं तथा भीष्मं शान्तनवञ्च तेषां । भारद्वाजञ्चाशिषोऽनुब्रुवाणं तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदा कर्णो भीष्ममुवाच वाक्यं नाहं योत्स्ये युध्यमाने त्वयीति । हित्वा सेनामपचक्राम चापि तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं वासुदेवार्जुनौ तौ तथा धनुर्गाण्डिवमप्रमेयं । त्रीण्युग्रवीर्य्याणि समागतानि तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं कश्मलेनाभिपन्ने रथोपस्थे सीदमानेऽर्जुने वै । कृष्णं लोकान् दर्शयानं शरीरे तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं भीष्ममभित्रकर्षणं निघ्नन्तमाजावयुतं रथानां । नैषां कश्चिद्बध्यते ख्यातरूपस्तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।१८०
यदाश्रौषं चापगेयेन संख्ये स्वयं मृत्युं विहितं धार्म्मिकेण । तच्चाकार्षुः पाण्डवेयाः प्रहृष्टास्तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं भीष्ममत्यन्तशूरं हतं पार्थेनाहवेष्वप्रधृष्यं । शिखण्डिनं पुरतःस्थापयित्वा तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं शरतल्पे शयानं वृद्धं वीरं सादितं चित्रपुंखैः ।भीष्मं कृत्वा सोमकानल्पशेषांस्तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं शान्तनवे शयाने पानीयार्थे चोदितेनार्जुनेन । भूमिं भित्त्वा तर्पितं तत्र भीष्मं तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदा वायुः शक्रसूर्य्यौ च युक्तौ कौन्तेयानामनुलोमा जयाय । नित्यं चास्मान् श्वापदा भीषयन्ति तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।१८५
यदा द्रोणो विविधानस्त्रमार्गान्निदर्शयन् समरे चित्रयोधी । न पाण्डवान् श्रेष्ठतरान्निहन्ति तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं चास्मदीयान्महारथान् व्यवस्थितानर्जुनस्यान्तकाय । संसप्तकान्निहतानर्जुनेन तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं व्यूहमभेद्यमन्यैर्भारद्वाजेनात्तशस्त्रेण गुप्तं । भित्त्वा सौभद्रं वीरमेकं प्रविष्टं तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाभिमन्युं परिवार्य्य बालं सर्व्वे हत्वा हृष्टरूपा बभूवुः । महारथाः पार्थमशक्नुवन्तस्तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषमभिमन्युं निहत्य हर्षान्मूढान् क्रोशतो धार्त्तराष्ट्रान् । क्रोधादुक्तं सैन्धवे चार्ज्जुनेन तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।१९०
यदाश्रौषं सैन्धवार्थे प्रतिज्ञां प्रतिज्ञातां तद्धधायार्ज्जुनेन । सत्यान्तीर्णां शत्रुमध्ये च तेन तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं श्रान्तहये धनञ्जये मुक्त्वा हयान् पाययित्वोपवृत्तान् । पुनर्युक्त्वा वासुदेवं प्रयातं तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं वाहनेष्वक्षमेषु रथोपस्थे तिष्ठता पाण्डवेन । सर्वान् योधान्वारितानर्जुनेन तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।
यदाश्रौषं नागबलैः सुदुःसहं द्रोणानीकं युयुधानं प्रमथ्य । यातं वार्ष्णेयं यत्र तौ कृष्णपार्थौ तदा नाशंसे विजयाय सञ्जय ।